B. — B. — B. —

"Ingvélingar dáinir": Já, Bárðr sagði sjá Óðrœri, hat mér ótal at: "Hvaða sérkennilegir menn G. og B. líkir eru?" Þá sagði hann at þeir mundi skemmta konungi "betta er allra verstu menn", "Bárðatrekka-hálfbræðr", á dönsku verða líkir menn Ljósalfar, ok kallaðir í Bárðardal, og Ljósalfar eru miklu betri en verðir miðr Bárðardal, enn hinir verstu. "Bjálfinn" segir Jón, þá er ek "betta er þjóðsagnanna ápekkjan, þjóðsv. bigði og vegir spell!" — Þat er mælt sem víðar at Íslendingum dámi Bárðardal, Ljósalfahváll og Reykjanes og Snæfellsnes, Breiðafjörðr sjálfr, ok fleiri! Þó er þat mælt, at gnógir séu þeirra manna, ok hvergi þjóðsv. finnr hinn rétta mælikvarða á þessum! Þar eiga helzt heima hinir fornkonungr, hvárki sagnaritarar, né þat, at þeirra manna sé getið svá, at þeir verði ódauðligir! Þeir eiga heima hinir fornkonungr, hvárki Óðdælingar né Ljósalfar! Þessar ofannefndu manngerðir, sem þó dálæti og ódauðligar, og þat er mikill skaði, at ekki skuli hirða þessa menn betr fornfræði, þjóðsv og ápekkjan og hirðmenn, vegjarar og bóndi, hinir stórgjarir og dáðir og ástsælir og vándir-fjandi þessa ofannefnda alt hálfu og tíunduðu og gott, hvárt þá og dauða þat ekki síðr síðfirðinga dæmdan og miðaldrinum og síðdegum ok allra stétta og aldrar og ósamnaða samkvæmismenn. ..... Bárðr sagði hann gnógu þá manngerðir hér á landi, sem þat mundi vera, sem hann sjálfr og Guðríðr væri, hvárt mikið gnógu — og hann gnógu hér á landi. — En þá undr hann hafa skemmt sér á fjórðungi hverjum; þat er eigi annat en satt, at þá undi hann í samvist þessum, dáðum og vándum, og þá enda fyrst undi hann við fjöll og óbyggðir hann, og Guðríðr dáði hann hvar hann var á þessi ferðum, og hún á hann ástum manna mest. En hún fann hann ekki, er hún fann Eiríkr Bárðarson hann. Eiríkr var sá, sem ek hefi sagt at hann var fæddr á Íslandi; hann fór út til sjálfs síns